

Novine prihajajo vsako nedeljo. Cena: doma na skupni naslov 25 D., na posameznega 30 D., v Ameriko štiri dolare. Amerikanci dobijo za to ceno brezplačno i Marijin List pa Kalendar Srca Jezušovoga, domači naročniki pa kalendar za polovično ceno. Naročajo i plačajo se na upravnisti v Crenšovcih, Prekmurje. Uredništvo je v M. Soboti.

Izdajateo: Klekl Jožef, vp. pleb. nar. poslanec.

NOVINE

Glasilo Slovenske krajine

Oglase sprejema uredništvo, upravnisti i tiskarna. Cena oglasov: cm² 75 par; 1/4 strani dobi 20%, 1/2 strani 25% i cela stran 30% popusta za edno objavo. Cena malih oglasov je: do dvajsetipet reči 5 Din, više odvsake reči pol D. Med tekstom cm² 1:50 D., v »Poslanom« 2:50 D. Takso za oglašje plača uprava i da za vse oglašje od 5% do 50% popusta.

Rokopis se ne vračajo.

Lastno svoje delo obsojajo.

Dva meseca je meo finančni odbor seje od nametavanja potrošov. Dva meseca so v tom odbori zastopniki naše stranke nevtrudljivo delali za davčno olajšanje. Kde se je le dalo kaj znižati, kaj omiliti, so zdignoli glas za zmanjšanje bremena.

Kde so bili te čas demokratije? Niednoga žerjavovca je ne bilo nikdar k sejam toga odbora. Niednoga predloga so ne postavili v tema dvema mesecoma proti obremenitvi Slovenije. Kda pa je bila zadnja seja i se je na proračuni, šteroga je že sprijela radikalno-radičovska vlada, ne dalo skoro vač nikaj spreminjavati, te je prineso g. Žerjav 36 predlogov, po šteri bi se morale dače skoro za 2 tretjini znižati, ka je pa nemogoče.

Zakaj pa je g. Žerjav prišeo na to zadnjo sejo? Zato, ar je bila v vladi že naša stranka. On je te zahtevalo od vlade nemogoča dugovanja i samo za to, da bi te lahko demokratije kričali, rekši dače smo šteli za dve tretjini znižati, pa je vladna Sl. ljudska stranka toga ne štela. Ne zavolo dobrobiti, nego zavolo zapelavanja, demagogije naroda so to napravili demokratije.

Vso grdostijo njihovoga nakanenja pa spoznamo, či preglednemo, ka so zahtevali. Zahtevali so, naj se odpravi to, ka so vpelali oni, kda so na vladi bili, zahtevali so naj naša stranka v 1 dnevi dopravi, ka so demokratiški ministri, ki so leta i leta meli oblast v rokaj zamudili, ali bole povedano ne šteli popraviti.

Dr. Gregor Žerjav, voditeo demokratov je bio 18 mesecov minister, i ka je včino za to, ka zdaj zahtevle?

1. Naša stranka je zahtevala vsikdar, da se dače zednačijo na vse državlane, tudi zdaj bo to prya briga stranke, Žerjavovci so niti ne s prstom mignoli za to. 2. Celi 18 mesecov je meo Žerjav v rokaj oblast, pa se je ne zmislilo, da trbe znižati zakucijske stroške, znižati gostilničarom takse, se pobrigati za uradnike, dati penzionistom, ki so dozda dablali penzijo v kronaj, dinarsko penzijo. Vsega toga se je spoto g. Žerjav samo na svečnico v Gospodnovom leti 1927. te kda je bila Slov. ljudska stranka 2 dni v vladi, spoto pa za to, da ruši i zavira njeno delo za narod. Gospodarsko obnovenje, štero kak se zna, so zavozili najbolje ravno demokratije.

Pa to je ešče ne zadosta, da demokratije zahtevlejo naj na-

ša stranka popravlja, ka so oni zavozili, nego si na lepom tudi kaj zmislijo i natrpijo našoj stranki. Na šorko pripovedavlejo, da je prej naša stranka glasala za to, da bodo vse vekše občine morale pošilati svoje proračune k ministrstvu, da je odobri. Debela laž, brezi štere demokratije sploj niti nemrejo shajati. Zapo-ved, da morajo občine, štere majo več milijonski proračun, pošilati svoje proračune na ministrstvo, je bila vödana že lani novembra, naša stranka pa je prišla na vlado letos v začetki februara.

Najvekšo nesrečo pa majo demokratije z dačami. Vsi smo i ešče zdaj čutimo kak jako so se dače povekšale ravno te, kda so bili oni na vladi. Vse to zdaj ščejo zatajiti. Pišejo najpre, da se je pod vladami, v šteri je bila demokratiška stranka, neso nikša nova bremena vpelala. Istina je pa tak:

V zakoni od potrošov z leta 1925. stoji zapisano, da se vpelajo sledeča nova bremena:

1. Dača na ročno delo, štero plačujajo vsi delavci, ki si z rokami služijo svoj krüh.

2. Invalidna dača je bila za dvakrat podignjena.

3. Vpelali so na novo komorske doklade.

4. Interes za zamüjene dače so podignoli od 8 na 12 procentov.

Vse to je podpisao dr. Žerjav, voditeo demokratov ki je te bio ravno minister. I vse to ščejo zdaj zatajiti, ali celo na drugoga zgrenoti.

Najbole pa grmi Žerjav proti dači na ročno delo. Slov. ljudska stranka naj odpravi to dačo, ar je jako krivična, ar izmozgavle najsirmaškejšje plasti ljudstva. Nikaj ne dene, čiravno so to breme vpelali demokratije, oni morajo tak pisati samo zato naj vdarijo malo po Slovenskoj ljudskoj stranki.

Tudi demokratije v našoj Krajini že začnejo s tem kortešerati, da prej naša stranka nešče odpraviti krivični dač. Te korteše pitajte sledeče:

1. što je vpelao te dače?

2. demokratije so bili več let na vladi i voditeo slovenski demokratov dr. Žerjav je bio celi 18 mesecov minister. Zakaj je terhe ne samo odpravlao nego ešče povnožavao i nove vpelavao?

Ali naj naša stranka vse te grehe demokratiške v par dnevaj popravi? Vsaki razumen človek zna, da je kvariti ležej kak pa

popravlati, vsaki spameten človek sprevidi, da se vsa zavožena gospodarska politika ne da v ednom dnevi ozdraviti, toga nešče spreviditi demokratiška hüdobija. Zato pa vsaki spameten človek sprevidi, da je vse to, ka zahtevle dr. Žerjav od naših poslancov nikaj ne drugo kak zapelavanje ljudi, ali demagogija. Stranka, štera se samo na takše fundamente opira, ne zasluži niti za makovo zrno zavüpanja.

NEDELA.

pred postom druga, ali seksagezima. Evangelij je spisao sv. Lukač v 8. poglavji od 4. do 15. vrste. „Prilika pa je to: Seme je boža reč.“

Med vnogimi sredstvi, s šterimi nas Bog zove k zveličanji, je edna najmočnejše reč boža. Od Boga izgovorjena i po njegovoj voli nazveščena ma tudi nekaj božega na sebi. Bog je vsemogočen, zato ma tudi njegova reč veliko moč na sebi. S svojov božanskov rečjov je Kristus, Bog ozdravlao betežne, būdio mrtve, lačne čüdežno nahranjao, viherom zapovedavao itd. Pa ne samo v telovnom, nego ešče bole v düševnom pogledi je boža reč zmožna. Ona zmoro obüditi na düši mrtve, grešnike odvrti od lagojine, mlačne navdüšiti, dobre pa napraviti stanovitne. Sv. pismo teda prav primerja reč božo s krühom, z vinom, z mečom s svetlostjov i z ognjom, zakaj reč boža nas okrepi kak krüh, na razveseli kak vino, kak oster meč reže naše strasti i slabosti našega srca i s svetlostjov oñja razsveti, ogreje človeki srce i düšo.

I vendar, zakaj reč boža ne dela vsikdar tej dobri sadov v notranjščini človeka? Za odgovor premislmo sledeče:

Pri vsakom deli, naj je že to dühovno ali pa telovno, opazimo dvoje: 1. to, ka dela i 2. to na kom se kaj dela. Polodelavec dela na njivi, zidar na svojem mortu i cigli, kovač na železi itd. Ravnoto opazimo pri glašenji bože reči. Reč boža je seme, š ero seja boži Sejač na njivo človekove düše. Da pa to seme obrodi obilen sad je ne zadosta, da je samo seme dobro, nego tudi düša, kama to seme kaple, mora biti pripravljena, da isto sprime i pri prinašanji sada sodela. Njivo mora polodelavec prle dobro pripraviti, či šče, ka njemi obrodi sad, kovač mora prle železo dobro segreti, či šče, ka bo mogeo iz njega kaj napraviti, ravnotak je potrebno s pripravljenov düšov poslušati reč bo-

žo. Reč boža je ne navezana na nikšo drugo moč, njeni sad je ne odvisen samo od predgarove vüčenosti, niti od njegove zgovornosti, nego največ od pripravljenosti poslušalca. Da se poslušalec včasi nemre navdüšiti pri poslušanji bože reči i odločiti za dobro, je največkrat krivo to, da ne posluša s pravim namenom. Zato pa što šče, da boža reč v njegovoj düši obrodi obilen sad, te naj ne prihaja k predgi zato, da bo si tam čas krato, niti iz radovednosti, ali pa iz navade, nego naj jo posluša s pobožnov pazljivostjov.

Boj proti meteličnosti.

Meteličnost se vsikdar bole širi i vsikdar več živine zbetežavle na tom betegi. Nepregledna je škoda, štero zadevle ta nesreča našemi polodelavci. Tak se vidi, da bo naša cvetoča živinoreja vničena. Vse moči moramo napnoti, da obranimo kemveč živine.

Edino vrastvo, štero se je dozda ešče s haskom obneslo, je „Distol.“ Hasni pa samo tak, či ga prav i v pravom časi pa zadosta notri davlemo.

Kda „Distol“ ne vala?

1.) Navadno davle živinorejec vrastvo komaj te, kda se je živinče skoro dol pošüšilo i preveč oslabeledo. V tasšoj prigodi je pomoč dvojliva.

2.) „Distol“ ne vala, či se ga ne davle telko notri, kelko bi ga po žmeči živinčeta morali davati. Poprek se mora davati za vsaki 50 kg. 1 pilula.

3.) Vračiti se mora v štiri dnevaj. Či se pilule davlejo düže od štiraj dnevov, se vidi kak da bi živinče ozdravilo, po par tjednaj pa se beteg ponovi i te je žmeče ozdraviti kak či se prvokrat dobro vrači.

4.) „Distol“, šteroga rabijo za ovce (birke), pri govedskoj živini ne pomaga nikaj.

Neštetni ščejo vračiti meteličnost s terpentinom, pa to ne samo, da nikaj ne pomaga, nego je ešče jako škodljivo. Terpentini najpre pomaga, da se meteličnost ešče bole razvija.

Što šče vračiti betežno živino, se mora na tenko ravnati po naročili živinozdravnika, ovači potroši samo dosta vrastva živina pa njemi vseedno spogine.

Zadnji čas so opazili, da drugo živinče lahko dobi metelice tudi v zim i po sühoj krmi. Tü je dostakrat zrok, da že ednok ozdravljeno živinče na novo zbeteža. Zato je potrebno, či ščemo staviti to kügo, da vsaki živinorejec polaga čisto krmo. Najbogše je blatno i prašnato

krmo pred polaganjem nekoliko s cepmi zmlatiti i jo dobro pretepsti. Ešče bogše pa je, či tak pretepeno krmo zrežemo v sečko, jo dobro z vrelov vodov poparimo i tak pred živinče položimo.

GLASI

Slovenska Krajina.

— Iz Kroga. Gda se je v nedelo zadvečara sunce nagibalo proti zahodi, so štirje dečki nesli k večnomi počitki salezijanskoga dijaka—klerika Titan Franca. Dve gimnaziji je zvršo v Soboti druge pa v Veržeji. Lani v jeseni je bio sprejeti v novicijati na Radni, gde je tudi bio preoblečeni. Od tistoga časa je bio ves srečen i zadovoljen. V vsakšem pismi je to pisao. Bog zna, kelkokrat si je računao, kak dugo de ešče do nove mese. Gotovo je ne mislc, ka njemi smrti te račune spremeni. Pa se je tak zgodilo. Že od novembra naprej je zmerom bole kašlao. Pred ednim mesecom so ga predstojniki na zdravnikov tanač spravili domo, či bi se znabiti v domačem kraji popravio. Vse zaman. Stisnol ga je i celih devet dni je skoro v nezavesti ležao. Trpo je dosta pa vse tak merno, kak bi njemi nikaj ne bilo. Dobo je sveto popotnico i sveti olij. Na sptevod je prišlo na stotine ljudi ešče z drugih vesnic. Iz Veržeja je prišlo s tremi gospodi više 20 dijakov pevcov, šterih lepe žalne pesmi na domi pa na cintori so vsakoga do skuz genole. Iz Martinišča so bili vsi dijaki pa gospodje. Na grob pokojnoga tovariša so položili lepi venec. — Franček, ti pa le vživaj večno plačilo i tolaži svojo žalostno mater.

— Licencovanje žrebcev v Murskoj Soboti se vrši dneva 2. marca toga leta ob 9. vori pri hoteli Slon. — Vsaki mora prinesiti za žrebca vse dokumente s sebov.

— Čudna ženitev. Čudno se nam je vidlo, ka je tak včasi, kda je ešče bio civilni zakon, kakši notaruš sklenjavao zakon, nekaj takšega, ka je izključno samo cerkvena zadeva. Ešče čudnejše zakone pa doživemo večkrat v novejšem časi.

Na veči mestaj se občinski uradi ženijo z gostilnami, to je, da občinski uradi začnejo počasi romati v gostilne. Zrok je navadno to, da sta gostilničar i župan oba v ednoj koži, ali pa je vino najbogši agitator. Mi mammo vsefele organizacije i zapovidi proti pijanstvi i zato nam nešče nikak z glave iti, da bi ravno gostilna bila najbogša za izvršavanje občinski poslov. Na Goričkom mammo že dva takšiva slučaja i mogoče jih je več.

— Sreča v nesreči. Duhov očka, posestnik z Veščice so na Markišavskom podirali les. Kda je drevo spadnolo, je med potjov potrl nekšo suho veko. Možak so gledali za spadajočim drevom, so ne opazili, ka na nji kaple tista veka. Dosegnola jih je po glavi i po hrbti. Sreča pa je bila, da je veka ne spadnola ravno skunčki, nego poškao, ar bi ji ovači k mestu bujlo. Vdarec je bio tak močen, da so omedleli i so ji komaj k sebi spravili. Za ozdravljenje so morali iskati pomoč v bolnici.

— Moč alkohola. Palik se nam je pokazao prijateo alkohol kakšo čudovito moč ma za človeka. Odebrao si je ednoga močnoga, 47 let staroga verta, Viktora Fekonja iz Pečarovec. Tisti, šteri so bili na mestu, kde je siromak zmrzno, kak je bila zemla razdrapana več metrov daleč. Alkohol in gori imenitvami sta se bojuvala, šteri de močnejši. Te človek se je nekdi v Prosečkoj vesi dobro napio palinke i tak je šo domo. Alkohol ga je večkrat doli vrgo pa njemi pravo: »neboš šo prijateo, ve si moj«, i li se je trudo i je prišeo že skoro do doma. Pa je alkohol dobo svojo moč, tisto moč, štero da človeškomi teli; doli ga je vrgo i drugi deñ 8. t. m. zajtra so ga našli sosedje mrtvoga.

Ne so ga hitro spoznali, tak je vido.

Lübleni človek, to ti je palik opominajoča pelda, kelko moči ti da pitje palinke i vina.

— Vsi, ki ščejo iti v Ameriko. Listi so zadnji čas pisali, da so v Ameriki sklenoli novi zakon (törvény) po šterom bi smele, zvün navadno dovoljenoga broja, iti v Ameriko žene i deca vsej tisti, šteri so odišli v Ameriko pred 1. julijom 1924. leta i šteri so že zaprosili za prvi papir, šteri je potreben za potivanje. Broj tej pripuščeni priseljenikov bi smeo iti do 35 jezero.

Ar vnogo ljudi hodi k uradam pitat, kak bi si zagvišali dovoljenja za naselitev v Ameriki i se da s tem dosta trošiti, naznanja izseljeniški komisarijat v Zagrebi, da so vsi tej glasi prerani.

Amerikanski senat je resan sprijao osnovanje toga zakona, vendar pa de to osnovo morala potrditi poslanska zbornica. Kak je soditi po razpoloženi poslancov i sodbi vladni uradnikov, amerikanski poslanci ne sprimejo toga zakona.

— Popravek. V zadnjoj števi. Novin smo objavili pod naslovom »Drugi večer...« notico, v šteroj smo, ka se tiče oseb, bili mistificirani. S tem odpadnejo vse naše na to se nanašajoče opombe, ka stem lojalno popravlammo. Uredništvo.

— Mrli so v Lipovci 11. toga meseca Tratnjek Matjaš. Bili so prosti človek, prava prekmurska korenina, pa vendar so živeli življenje, štero je posebnost za denešnji moderni čas. 82 leti so bili stari i 52 leti sta bila z ženov v zakoni i vsej tej dugi letaj, kak svedoči deca i sosidje sta si zakonskiva niti najmenje ne prišla naskriž. Zavolo njihove krotkosti jih je vse ljubilo, Bog pa njim naj bo za to jakost dobroti plačnik! Naj počivajo v miri!

— Novo Križno pot je dobila sobočka cerkev. Nedavno smo se razveselili lepoj novoj monštranci, štera nablüzi nema para, zdaj pa se radü-

jemo novim štacijam. Ze dugo smo čakali na nje, vnogi so že obväpali i bili nepotrplivi, zdaj pa lahko povemo, da je za kaj takšega vredno bilo nekaj duže čakati. G. predstojnik cerkvenoga odbora, dr. L. Šömen so že dve leti skrbeli za to, da dobimo kemlejšo križno pot. Pisali so na vse strani i zbirali dokeč so ne nazadnje naročili pri Müllerovom umetniškom zavodi v Müncheni.

Štacije so napravlene iz žgane ilovice. Takša ilovica je dobra zato, ar njoj ne škodi niti vlaga niti se ne razsüši i ne spoka.

Pa naj je že napravleno iz česa šteč, edno je pa gvišno, da so štacije umetniško izdelane. Vsakoj podobi lehke čteš z obraza, čüstva tistoga, koga predstavlja. Že itaki pri prvoj štaciji lahko opaziš zamišlenost i znotrajnji boj Poncija Pilata, dostojanstvenost Kristusovo, i besnost tisti, ki ga vlečejo na morišče. I takši vtisi te sprejavajo po celoj križnoj poti. Posebno pa je lepa štacija, štera predstavlja Kristusovo srečanje s svojov materjov i njegovo polaganje v grob. Telko žalostne miline materine ljubezni je izraženo, da se mora človek strniti pri pogledi na nje. Štacije do blagoslavlane na prvo nedelo v posti, Istina, pomali se spopunjavle sobočka cerkev, nego to, ka se küpi, pa ma tudi nekšše ime.

— Zaka so ga dönok režki na svetl, tak je zdehno eden cigan nedavno v Krogi. Prišla sta dva cigana k Megličovim pitat, či majo marele popravlati. Eden je šo notri ov je pa vöni ostao. Dokeč je ov znotra domače zagovarjao, je drugi na dvorišči toro zrnje i kokoši lovio. Sosida pa so skoz nad reške gledali na gümlu i začeli kričati. Cigan je hitro kokoš püsto i dokeč so domači zaznali, za koj se ide, sta jo že oba odkirila. Že večkrat so tü pa tam zmenkale kokoši po edno ali po dve, i vsikdar so ljudje pravili, ka to nekak vekši kradne, zadnji čas pa se kaže, da so tej uzmoviči ciganje.

Romanje v Rim.

Poleg cervi, štere sva si oglednola v prvoj vrsti, naj je ešče zanimao samo vatikanski muzej. Muzej je prostor, kde zbirajo starine, štere so nam ostale od naši pradedov i je ne pojela erja časa. V tej stari ostankaj vidimo življenje tisti, ki so mogoče stoletja i jezeroletja prebivali pred nami.

Vatikanski muzej je tak velki, da bi morala v njem ostati več dni, či bi si štela starine konči tak zboga njega poglednoti. 30 vekši i menši dvoran je napunjeni s starinami. Midva sva mela časa komaj par vür, zato sva le znamenitejšje starine bole natenko poglednola.

Muzej ma dva štoka. V 1 štoki včasi na levo od dver sta dva krasniva sarkofaga (träge) iz porfirnoga kamna. V ednom je bila pokopana sv. Helena, v drugoj pa njena hči. Dale je kamera, kde so razpostavlene vsefele podobe od stvari. Večina tej podob je napravlena s kamna, a to tak živo, da obhaja gledalca groza, da ga ne bi kakši tiger ali pes vjo. Tü je postavlena tudi velka kamena skleda, štera meri po zvünejšem robu celi 14 metrov obsega. Ka mislite, či bi jo tak ednok napunili z vrelov mlečnov

kašov, kak dugo bi bila vroča kaša, i kelko lačni ciganov bi trbelo, da bi jo pojeli? No pa zato ne trbe misliti, ka so stari Rimljani ljeli z nje kašo, ne, nego je bila postavljena v Titovi toplicaj i sam casar Tit se je v njoj kopao.

Nato sledi nepregledna vrsta spomenikov stari poganski bogov i boginj. Neštarni so napravleni v nedoseglivoj lepoti tela, a vendar se vidi na vsej velka düševna razdvojba, štero je mello poganstvo v svojoj düševnosti. Vse je nekam hladno, mrko i nega tistoga veseloga vüpanja, kak so je znali svojim podobam vdehnoti krščanski umetniki. Prava podoba düsevne razdvojenosti i obväpanja, štero je doživlalo poganstvo, pa je podoba Laoköona. Zgodba, štero kaže podoba pa je sledeča:

Laokoon je bio poganski dühoven. Apolon, poganski bog ga je zavolo nedovoljene ženitvi kaštigao s tem, da sta prišli dve kači i ga z njegovi dvema sinoma vred bujli. Spomenik predstavlja ravno tisti boj, kda se kači süčeta okoli oču i oba sina. Nekaj groznoga je te pogled. V smrtnom boji je napnjena vsaka miška na teli, na obrazaj smrtna groza, strahoviti izraz bolečine i obväpanja, zakaj kači

se süčeta nezadržano naprej. Ali je ne podoba poganske pokvarjenosti? Pomoč so iskali pri modroslovji, pri umetnosti, pri zvišavanji ljubezni do domovine, pa vse zaman, milošče bože neo meli, zato pa so od dneva do dneva bola propadali. Strasti so se kak kača sükale vsikdar bole i bole okoli poganske kulture i vlekke vse njihovo javno i domače življenje v grej. O, kak srečni mi, ki mammo vero v pravoga Boga, ki mammo miloščo, tak mora zdehnoti človek pri pregledi na to grozno podobo. Vse to düševno trpljenje je na podobi iz marmornatoga kamna v nedoseglivoj meri pokazano.

Druga znamenita podoba v tej prostoraj je podoba Nila. Nil je velka vodina v Egiptomi. Poznamo jo iz zgodbe svetoga pisma ali biblije. Iz Nila je najprej prišlo 7 tüčni i 7 sloki krav, štere je vido Farao v svoji senjaj. Vsako leto prestopi večkrat svoje brege i polje velke pokrajine. Povoden plavi s sebov dosta paonice i pognoji z njov pola. Od te povodni je odvüno preživlanje Egipčanov. Či bi henjale povodni, bi se zdaj rodoviten Egiptom spremeno v pravo püščavo. Zato so pa stari poganje, ki so vse, ka njim je hasnilo, častili po bože, molili Nil kak boga rodovitnosti. To češčenje so Rimljani, ki so v Egiptom

hodili küpivat zrnje, prenesli tudi v Rim. Tak je nekši rimski umetnik napravio Nili lepi spomenik. Nil je vpo-dobljeni kak velki ležeči moški, ki se na levo roko opira i drži v ednoj rok pehar v drugoj pa prgiščo poljski pridelkov. Okoli njega se segrevlejo krokodili. Najzanimivejšje pri spomeniki pa je to, da se okoli velke podobe güra i po njoj vesi 16 mali dečarcev. Tej peden možicni pomenijo tisti 16 laktov višine, na štero je navadno Nil v časi povodni naraseo. Se zna, da so tudi tej malčki vsi jako umetno izdelani.

V drugom nadstropji (štoki) je na levo v ednoj dvorani iz beloga marmora napravleni bojni voz, v šteroga sta vpreženiva dva konja. Konji i cela skupina je tak natenko i lepo napravlena, da smo se ne mogli nagledati. — Na pravo roko je najprej edna dvorana napunjena z starorimskov posodov, nato edna, v šteroj so znameniti tepihi, napravleni po slikanji znamenitoga slikara (malara) Raphaela. Tkali so je v Brüseli i samo tkalec je dobo za delo 180 jezero zlati frankov, ka je bilo tistoga hipa nezmerno bogastvo.

(Nadaljavanje pride.)

— Več družin, štere majo več kak tri kotrige, na ednom grofovskom imanju dobi službo. Plača se po dogovori mesečno ali dnevno. Kde je to, se poižve v „Posredovalnici dela“ v M. Soboti.

— Či mački na rep stopiš, zbreči, te pogovor nam je prišeo na misel, ka smo zadnji teden čuli več opazk na spis »Sobota i njeni plesi«, štiri je bio objavljeni v zadnjoj števnega lista. Čudivamo se, da se najdejo ljudje, ki ne razmijo (ali pa mogoče neščejo razmeti) našega pisanja. Naš list glasi krščanska načela (vodilne istine): toga vendar nikdi ne prikrivemo. Bojujemo se za to, da krščanski duh zmaga vseširok tak v javnom kak v zasebnom življenji. Kakše je stališče katoličanske cerkvi do plesa, to bi moralo biti očivesno vsakom katoličani. I nega ga, ki bi nam mogeo zapovedati, da odobravemo pijančevanje, v šterom se dogaja največ greha i nepoštenosti. Telko v odgovor vsem tistim, šterim je ne po voli naše pisanje.

— Vsi i vsepoprek tožimo, da je velka nevolja. Nihče pa nešče viditi, kelko penez se ešče vsikdar troši po nepotrebnom. Nega je skoro vesnice, kde ne bi bilo za fašenka edne ali več plesni veselice (čast izjemam). Kelko se je tū zapilo i zapravilo! Nikši dober namen nemre toga opravičiti. Človeka obide groza, či premisli, kak velka je v tom pogledi zasleplenost vseširok. Ljudje, štiri nemajo kaj djati v vūsta, ki nemajo, da bi si kupili najpotrebnejše, ka potrebūjejo, zapravljajo s čarnim trūdom zaslužene peneze po gostilnaj, kak da bi v alkoholi šteli vtopiti svoje obzupanje. Kama nas vse to pripela? Zadnji čas je, da se streznimo!

— Cankova. V soboto, 12. i v nedelo 13. februara je priredilo naše „Prosvetno društvo“ krasno igro „Spoštij očo“, štira se je jako posrečila. Posebno dobro je rešo svojo vlogo grof Jamski; njegov dedek, ki je bio v vozi 20 let zapreti, pa je geno gledalce do skuz. Po predstavi je igrao tamburaški zbor lepe komade. Nastopo je tūdi pevski zbor. Poleg pesmi smo občūdivali rdeče avbe i bele reline, s šterimi so se pevke štele narodno oblečiti. Nato Iso ljubeznivo nastopile male deklīčke, med šterimi je največ ploskanja žela „Sirota“ s svojim milim glasom. Poprek so pravili ljudje, da Iso kaj takšega ne čakali od komaj tri mesece staroga prosvetnoga društva. Takše poštene i poučne veselice si želemo večkrat.

— Žalosten dogodek. Listi so prinesli pred par dnevi, da se v Skoplji zgodilo strašno hūdodelstvo. Narednik nekši Horvat doma iz Bratonec je zajtra zaran jako mantrao vojake, konjenike. Morali so stanjivati i legati v gnoj i gnojšnico. Ar je to nečloveče mantranje bilo malo predugo, je eden vojak Peternel začeo nekaj tožiti. Besen narednik zgrabī puško z nasajenim bajonetom i bajonet zasadi v vsjoj svojoj dužini vojaki v prsa. Sūno je s takšom močjov, da je siromaki, ki je bio na mestu mrtev, prišeo bajonet na hrbti vō. Narednik Horvat je na to šteo vujti v Albanijo. Pobeg se njemi je ne posrečo; orožniki so ga na meji zgrabili. Nesrečnež je pripoznao svoje hūdodelstvo.

— Što je najšeo eden bankaš, v šterom je nekaj namali penez i več

pisem, med temi tūdi pravica za ba-liško trštvo, naj prinesejo v uredništvo, ali nam konči naznani svoj naslov. Te reči je zgūbo nekši Mate Bilič, siromak iz gorate Dalmacije, ki si s težkočov išče svoj krūh. Poštēni najditeo včini dobro delo, či siromaki njegove reči povrne.

— Straj Medžimurja. V Medžimurji so orožniki zgrabili Ivana Balažića, doma iz Bistrice, ki je svojčas vujšeo z mariborske voze. Od tistimao se je stikao okoli, krao i ropao. Celo Medžimurje se ga je že bojalo. Zadnji čas se je posrečilo ga zgrabiti. Zapreti je v Varaždini. Pri spītavanji je pripoznao 50 hūdodelstev: ropov i tovajij. Zdj ga gonijo okoli, da kaže hiže, kde vse je kaj potegnō. Z njim vred so ešče zaprli tūdi 36 oseb, štira so bile z njim v zvezi i njemi pomagale pri njegovi hūdodelstvaj.

Država.

— Draga navada. Pri vojakaj se nam včasi čūdno vidlo, kda so muslimani pripovedavali, kak se pri nji ženijo. V Bosni so ešče do najnovejšega časa obdržali staro tōrsko navado pri ženitbi. Po toj navadi mladoženec neide k vogledi kak pri nas, nego svojo bodočo ženo vkradne. Se zna da si celo stvar prleže po kakšoj staroj ženski dogučij i vkradnjena sneha že da tūdi svoje dovoljenje. Kda mladoženec že daleč vujde s svojov snehov, te domači začnejo v zrak strelati, da opomenejo soside, ka je pali edna mladenka odišla od nji. Te dneve pa si je tūdi eden dečko šteo vkrasti ženo lepo Milko Ljubičić, pa se njemi ne posrečilo. Njoj je ne bila vola i kda je na drugi den odišeo mladoženec nekaj pripravlat za gostūvanje, je ona vujšla nazaj domo. Kda je prišeo domo, je z dugim nosom gledao prazno mesto Milike. Za svojo čūdno ženitev pa bo mogeo odgovarjati na sodniji, kama ga pozavle oča vkradnjene snehe.

— Besna mačka. V Maribori je besna mačka zgrizla edno žensko. Lovili so jo, pa so ne mogli zgrabiti. Ljudje so za toga volo v velkom strahi.

— Nesreča pri treblenji drevja. Pri Kapeli je nedavno pri kleščenji dreva spadno eden kmet celi 12 metrov globoko. Potro si je obe nogi.

— Ne je šlo. Eden možakar v Maribori se je navolo življenja i se šteo obesiti na dveri. Žena je začūla i njemi pomagala na te svet.

— Boj med vojakom i divjim kanžorom. Blūzi Skoplja sta bila dva vojaka na straži. Prišeo je celi šereg divji svinj. Vojaka sta strelala, i vse svinje so odbežale zvūn ednoga kanžora. Vojak je šo proti njemi. Kanžor, štiri se je vjalo ga je napadno. Začeo se je boj na življenje i smrt. Drugi vojak je skočo na pomoč i kanžora strelo. Napadnjeni vojak je dobo tak močne poškodbe s kanzobci, da so ga morali v bolnico odpelati.

— Velki potres v Hercegovini. V pondelek zajtra ob petoj vōri so čūtili po južnoj

Hercegovini velki potres, štiri je trpo do 30 sekund. Vesnici Perkoviči i Stolac sta popunoma porūšenivi. Edna hiža je posipana pod zemlov. Več ljudi je mrtvi. Edna tobačna tovarna (fabrika) je porūšena i vse telegrafične zveze pretrgane. Na Popovom poli je več njiv minolo. Potres se je sledkar ponavla. Čūdno je to, da, kak ljudje pravijo, je živina bila pred potresom že jako nemirna i je že naprej čūtila nesrečo.

Svet.

— Z zrakoplovom v Ameriko. Z Italije je zadnje dni odleto s rvojim zrakoplovom prekmorja v Južno Ameriko polkovnik Pinedo.

— Nemčija varje svojo mladino. Znano je da vnoge predstave po kinematografaj i druge zabave jako kvarijo mladino. Nemški poslanci bodo te dneve razpravljali od zakona, po šterom bo prepovedano mladini pod 18. letom obiskavati takše predstave, od štiri se je bojati, da so za mladino pohūjšlive.

Domača politika.

Proračun je nametavanje državni dohodkov i potrošov. Kda vsaki minister da finančnomi ministri račun, kelko de potrebūvao za svoje ministrtvo i kelko dobī pri njem dohodkov i finančni minister, da te račune posebnomi, za to odebranomi odbori, da je pregledne i popravlja, te pravimo, da sestavljajo proračun.

Državni proračun. Pretečeni petek se je začnola v narodnoj skupščini razprava od proračuna, štira bo trpela do konca prišestnoga meseca. Proračun je zdelala že prvejšnja vlada, zato je zdaj že žmetao kaj na njem spreminiti.

Med najvažnejše uspehe, štira je Slov. ljudska stranka v tom pogledi dosegnola i štira že dnes lahko pokaže, spada zvišanje eksistenčnoga minimuma od 5 jezera na 6 jezera dinarov. Eksistenčni minimum je tisti dohodek, šteroga nekaj potreblje za svoje preživljanje. Či ma što od eksistenčnoga minimuma več dohodkov, mora od njih plačati dačo, štira se imenūje dohodniva. Odzdaj bodo plačūvali dohodnivo samo tisti, ki majo najmenje 7 jezera Din. čisti dohodkov. Naša stranka je s tem samo v Sloveniji rešila do 7500 najsiromaškejši davkoplačūvalcov dohodnive.

Proračun oblastni skupščin. Po poslovniki (regulaj) za oblastne skupščine, štiri je delo Radič-radikalne stranke, bi morali veliki županje zdelati prvi proračun za oblastno skupščino. Velki županje bi na te način lahko večini v oblastnoj skupščini, štira njim je ne po voli, naloži odgovornost za takši proračun, štiri bi za celo leto onemogočo vsakše delo oblastne skupščine. Velki župani bi lahko v proračun postavili nove dače i nove doklade, za štira bi nosila odgovornost oblastna skupščina.

Da odstrani to nesrečo je naša stranka zahtevala, da se mora poslovnik v tom pogledi spremeniti tak, da bo mela skupščina sama oblast vkūp postaviti prvi proračun i tak postaviti trdno finančno podlago, kakšo potre-

būje za svoj delavni program. Prvi proračun je najvažnejši, ar de podlaga vsemi sledkaršnjemi deli skupščine. Slov. ljudska stranka je s tem dosegnola dosta za samostojnost oblastni skupščin.

Radičova zgovornost. Radič je ves razkačeni, ar so Slovenci stopili v vlado. Pretečeno nedelo je meo govor v Zagrebi, v šterom je ne samo napadao našo stranko, nego tūdi Slovence kak takše. Med drugim je pravilo, »da bi bila velka nesreča, či bi bilo več Slovencev v našoj državi.« Takše nesramnosti, inači te njegove izjave nemremo imenivati, je zmožen samo Radič. Dokač je hodo po Sloveniji i si iskao privržence za svojo veterno politiko, je bio pun sladki reči od nas i nas je ne mogeo zadosta prehvaliti.

Kda se je pri priliki zadnje vladne krize (ostavitvi) že celo očivesno videlo da ga radikali več neščejo, je zvao dr. Korošca na pomoč. Zdj pa kda vidi, da je bila vsa njegova skazljivost zaman, pa meče na Slovence i na njihovoga voditela ogen i žveplo.

Svetovna politika.

Sv. oča Pij XI. so obslūžavali 12. toga meseca petletnico, kak ko so bili za papo zvoljeni. Ves katoličanski svet se je te den spominjao v molitvi svojega pastira i njim želo, da bi ešče dugo srečno vodili ladjico Kristusove cerkvi, štira njim je zročena v varstvo.

Na Portugalskom je vsake kvatre revolucija, v šteroj spadne po nekaj sto ljudi. Pretečeni 14 dni se pali spomnilo nekaj generalov i oficirov, da bi bilo dobro malo zarogatati z sablov.

Med Nemčijov i Poljskov so se dozdašnji preci dobri odnošaji poostrili, ar je Poljska izgnala iz Šlezije nekaj Nemcov. Pogajanja za trgovinsko pogodbo med Nemčijov i Poljskov, štira so dobro tekla naprej i bi pogodba morala biti v kratkom že podpisana, so se morala za togavolo pretrgati.

Pošta upravništva.

Gor. Lendava Kovač J. pri S. Janoš. 30 din, štira ste poslali iz Osijeka kak naročnino na 1925 leto, smo prejeli dne 2. XI. 1925, stem je bila poravnana naročnina za 1925 leto. Na 1926 leto ste poslali po čeki 15. I. 1926 leta 15 din. Dužni ste na 1926 leto ešče 20 din. — Gor. Lendava B. R. žup. 1410 din. in 1150 din sprejeli. — Šaal Janoš, Večeslavci. Pišite slovenski ne pa nemški, zato ka zvūn g. poslanca, ki pa neso doma, nišče tū nerazmi nemški. Račun že dobite Od kalendarov pa naj g. Rogan da račun, keliko je od Vas prevzeo. Novost se je zgodila v Čentibi. Nesmo prečteli, ar ne bilo podpisa. Zakūrili smo z celov dugov pisavov. Fr. Bačić, G. Lendava, J. Prkič, Vidonci. Vidva sta prle prišla, kak vajna pisma. Obe smo dobili 16. februara. V vašoj zadevi so g. poslanec že pisali pa Vam bodo pomagali. Dobro ste se držali. Tisti pa, ki raj ido z hūdim, kak z Bogom, s tem to pokažejo, ka blodijo. Molimo za nje, potrpiamo je, že spoznajo pravico.

Širitelom i vsem prijatelom katoličanskoga tiska.

S prav posebnim pripoznanjem Vam tudi vredništvo »Novin« izraža svojo zahvalo za vaše aldovapuno delo pri priliki zadnji volitev v oblastne skupščine. V nemaloj meri je tudi vaše delo pripomoglo k lepi zmagi, kak jo je dosegla naša stranka. S tem najprej, da ste goreče širili naš list, ste najkrepkejšo podpirali naše katol. voditele v njihovom boju za zmago krščanske misli ne samo v zasebnom, nego tudi v vsem javnem življenju. Lehko mirno povemo, da so bile zadnje volitve najlepša zmaga med vsemi, štere je dozdej izbojivalo naše slovensko prekmursko ljudstvo. Zavedati pa se moramo, da nam bo ta zmaga samo tak rodila sade, štere mi vsi od nje čakamo, če v svojem prizadevanji niti za vlas ne odstopimo od našega cila, štere je: **Zdigniti naše ljudstvo kak najvišje v pogledi poštenosti, znanja, gospodarskoga i družabnoga življenja.**

Novine, listi, štiri so postali dnesden občna potrebčina ljudstva, so v denešnjem modernom časi tista šker, brezi štere je ne mogoče dosegnoti skoro nikšega cila več. Što dela za novinarstvo, za liste, i mi katoličanci moramo delati za svoje kat. liste, te dela i skrbi na vse strani. Od napredka kat. listov je odvisen ves naš napredek, ne samo politični, nego tudi kulturni. Ne je zadosta nastavliti samo kat. društva i organizacije, potrebno je v prvoj vrsti podpreti kat. liste. Naši nasprotniki — slobodomiselnici, štiri nemajo skoro nikšega organizacije po vesnicaj naše Krajine, so samo zato dosegnoti kakše uspehe, ar so njihovi listi tak jako zajšli v krščanske družine.

Uredništvo pozavle zato vse širitele »Novin«, kak tudi vse druge prijatele, da napnejo vse moči, da se »Novine«, štere edino stanovitno i odločno branijo interes ali haske Slovenske Krajine, kembole razširijo. Naš cilj bodi: **Vsaka krščanska hiža mora meti krščanski list.**

Pozvanje bojevnikom na našoj severnoj meji.

Druga točka v 1. členu zakonodobrovoljcov pravi: „Dobrovoljac je tudi tisti, štiri je od bojne 1912., ali v bojni od 1912. do 11. nov. 1918. s prostovoljnov udeležbov, vezanov s požrtvovanjem pomagao ostvarjati narodno ujedinjenje i oslobodjenje“. S pogledom na to določbo se potrudim, da dosegnem priznanje dobrovoljstva za tiste, ki so pri preobratu dejansko pripomogli oslobiditi Maribor i druge kraje naše severne meje. V poštev pa prihajajo samo tiste vojaške i civilne osebe: 1. ki so se v Maribori prostovoljno javile med 1. i všteto 11. nov. 1918 v mojo službo i to izvršavale nepretrgano konči do 17. nov., i 2. one, štiri so se v gori navedenom časi kde indri na našoj

severnoj narodnoj meji samostojno i uspešno postavile za pravice naše države. Za dosegmo moje namere moram predložiti ministarstvu vojske i mornarice točen seznam za to priznanje upravičeni oseb i pregled njihovoga delovanja. Za postavitev toga seznama naj mi pošlejo vsi, ki se jih tiče i šterim je na tom, da dobijo priznanje dobrovoljstva: a) oni, štiri so bili pri prevratu vojaki: od vojaške oblasti izpostavljeno potrdilo od njihove službe v preobratnom časi. Či pa toga potrdila nemajo, naj navedejo imena trej vojaški predstojnikov i sovrstnikov, s šterimi so v gori povedanom časi vkupno opravljali službo. Točen popis službe z navedbov kraja. b) Civilne osebe: seznam vojaški i civilni oseb, s šterimi so vkupno delovale i označbo časa i kraja delovanja, pa popis delovanja samoga. Vse te listine naj se mi pošlejo do 15. marca toga leta. Opomenem pa, da bo vse poslane dokazilne listine presojivala komisija, štira se v te namen sestane pri meni. Vsaki pošiljatelj naj pripiše svoj natančen naslov. Opomenite eden ovoga na te poziv! Rešitev ministra i nadaljna navodila bom razglasil po časopisah. — Div. gen. v p. Rudolf Maister, Maribor, Maistrova ulica 17.

GOSPODARSTVO.

Lanska dežčevna letina je ne bila slaba samo za naša pola i živino, ar je ravno povoden največ kriva, da se meteličnost tak jako razpasla, nego je kvarna i za rojare. Lansko leto so roji slabo pūščali i glavna nesreča pa je v tom, de so včele zavolo božnoga vremena jako slabo nanosile. Vnogi rojar je niti telko ne dobo, da bi se nje mi včele prek zime preživele.

V vekšoj meri kak inda de trbe lo krmili včele z umetnov krmov, s sladkorom (cukrom). Pa kelko je rojarov, štiri letos nedo mogli kupiti potrebne krme za včele, ar ji je lanska slaba letina i vnoge tudi meteličnost gospodarsko popunoma izmozgla.

Od več strani smo dobili pritožbe, zakaj se ne ustanovi že pri nas znova, »Čebelarska podružnica«, štira bi nam v tom težkom položaji lahko bila na pomoč. Sladkor, na šteroga je navržena državna trošarina, je dragi. Ar se ide za jako važno vejo narodnoga gospodarstva, štira nosi skrbnim rojarom v količak ugodnom letini nekaj dohodkov, bi morala oblast dati rojarom sladkor brezi državne trošarine. Se zna, da te vugodnosti ne dosegne posamičen rojar, nego je potrebno, da se združimo. Zadruga bi dosta ležej kaj za nas napravila, kak bi mi sami posamič.

Potrebna pa je zadruga tudi z drugoga pogleda. Letos smo vidli, da so rojarje drugi krajov navozili k nam roje na pašo. Čiravno, ka se od tej tovarišev lejko včimo kak moramo biti iznajdlivi i skrbliivi, vendar toga ne smemo dopustiti. Vsaki rojar naj po mogočnosti doma izhasni medeno žetev, i se ne sili v druge kraje.

Vsaka veja narodovoga gospodarstva se organizira, trgovci majo svoja društva, delavci svoje organizacije itd. Samo mi prekmurski rojarje naj bi bili brez organizacije? Čakamo od g. Bakana iz Nedelice i drugi ugledni rojarov v našem kraji, da se pobrigajo za nas i nam pomagajo obnoviti našo »Čebelarsko podružnico«.

Viničarski tečaji. V te namen temeljitoga praktičnoga znanja v vinarstvu i sadjarstvu, se pali vpelajo i to s 1. marcom 1927. devetmesečni viničarski tečaji 1. na državnem logarskom o sadjarskom nasadi v Pekraj, p. Limbuš pri Maribori i 2. na državnem logarskom i sadjarskom nasadi pri Kapeli, p. Slatina Radenci.

Na vsakoga od tej tečajov se sprejme 10 gojencov. Navuk je v prvoj vrsti praktičen (delo) i samo telko i samo telko teoretičen (iz knjig), kelko je za bogše razmevanje vsakoga posamičnoga opravila v gorica, sadovnjaki, trsnici ali cepčnjeki, v pivnici itd. neobhodno potrebno.

Gojenci dobijo na tej nasadaj prosto stonovanje i navadno kmetsko hrano i mesečno po 100 din. na roko, da si preskrbijo pranje obleke, potrebčine za negovanje tela i za snajenje obleke i obūvala.

V tečaje se sprimejo iz mariborske oblasti kmetski i viničarski dečki, ki so že 16 lat stari i so ešče ne prekoračili 24. leto. Morajo pa biti zadosta močni, da zmorejmo lastnoročno opravljati vsa vinogradniška i druga gospodarska opravila.

K prošnjam za sprejem v teva tečaja morajo priložiti 1. krstni list, 2. zdravniško spričevalo, 3. npravstvenno spričevalo, 4. od starišov morajo meti potrdilo, v šterom njemi privoli jo, da sme ostati celi 9 mesecov neprestanoma na zavodi. Vse te listine mora prosilec sam oddati pri upravniki tistoga nasada, na šteroga šče stopiti i to najkasnej do 20. februara 1927. Po tom časi se prosilcom tudi naznani, či so sprijeti, ali pa ne.

Na konci tečaja dobijo udeleženci spričevala ali svedočanstva, v štiri bo, kak so prilični v vinogradniški opravilaj. — To razglašja veliki župan dr. Pirkmajer.

Podpirajte i Čite Novine.

Najvekša motorna ladja na sveti „ALCANTARA“,

štira ma 32 jezer ton depasmana, društva **Royal mail line**, odide na svoje prvo potūvanje iz Cherburga v Južno Ameriko dneva 4. marca t. l. s potnikami I., II. i III. razreda. Potniki III. razreda lahko dobijo krasne kabine z dvema i štirami postelami po navadnoj ceni. Ta ladja je ednaka z ladjov „Asturias“, štira je začela svojo prvo vožnjo v februaru minočega leta. Za navodila se obrnite na Zastopstvo **ROYAL MAIL LINE** v Dol. Lendavi, Glavna ulica 63.

Cene:

Zrnje: 100 kg. (metercent) pšenice 300 Din., žita 205 Din., ovs 160 Din., kukarice 200 Din., ječmena 190 Din., hajdine 300 Din., prosa 250 Din., **Živina:** Govenska v Ljubljani kg. 8—10 Din., teoci 10— Din., svinje 14—16 Din. Krma: Sena 80—90 Din., slame 40—60 Din. metercent.

Borza:

1 Dolar 56 Din 64 par, Schilling 8 D. 96 p. Čehoslovaška krona 1 D. 68 p., Nemška zlata marka 13 D. 48 p., Francoski frank 2 D. 23 p., Švicarski frank 10 D. 94 Taljanska lira 242 D.

Mali oglasi.

Edno malo

in v dobrom stani posestvo do 9 plūgov zemle. Či je kūpec zmožen več kūpiti ešče lejko k coj dobi 4—5 plūgov. Pozvedi se v gostilni MAITZ Gornji Cmurek p. Apače.

Vinogradniki pozor!

Več jezer vceplenoga trsja (burgunder, muškat, silvaner i velki rizling) k odaji. Što šče meti dobre gorice, naj kūpi le pri JOŽ. BRATUŠA, trsničari, Ljutomer 51.

Oddajo se

radi betega prvovrstne v najlepšoj legi gorice. Što šče kūpiti se lejko zglaš pri g. PETRIČ v Razkrškom bregi pošta Štrigova.

K odaji je na Hotizi

lepi grūnt celo poslopje vse zidano i z črepom pokrito. Grūnta le okoli 3/4 plūga i gomajski juš. Što šče kūpiti, se lejko vsaki den zglaš pri HORVAT MIHALI na Hotizi hiž. štev. 99.

Naročnina ino oglasi se sprejemajo za „Novine“ pri

I. HAHN
trgovina s papirjem, s pisarniškami in šolskimi potrebščinami. Prekmurska tiskarna v Murški Soboti.

ERDOŠI
BARNABAŠ
trgovci z papirrom igračami v Murški Soboti št. 180. poleg rim. kath. cerkvi ino pošte.